

Левски втори пжть въ Цариградъ.

Презъ августъ сжщата година Василъ Левски, като билъ по обиколка изъ Тракия, прескочилъ пакъ до Цариградъ да види, какво сж направили тамъ българитѣ. Тамъ той заварилъ, че българския народъ още се радванасполуката и победата надъ гърцитѣ, а за освобождението на България отъ турско иго никой не смѣлъ дума да каже. Левски се срещналъ съ нѣколко видни българи и ги питалъ, не мислятъ ли за освобождение и отъ турцитѣ? Тѣ му казали, че сега за сега България не може да се освободи, защото турцитѣ били силни, а българитѣ нѣмали нищо. Като чулъ тѣзи страхливи думи, Левски се разпалилъ и почналъ да имъ натяква и да имъ говори така:

— Вие тука въ Цариградъ се много боите. Азъ посетихъ много сега и градове изъ България и видѣхъ, че нашитѣ братя тамъ не се боятъ. Тѣ сж говови да се дигнатъ, но нѣма кой да ги насърдчи и поведе, нѣма кой да ги упжти, да ги обучи, да имъ достави оржжие. Ето съ тази работа сме се заели ние — бѣжанцитѣ въ Влашко. Имаме Централенъ комитетъ на чело съ Любенъ Каравеловъ, ходимъ по всички български земи, записваме юнаци, образуваме комитети, събираме пари за оржжие... Ако вие не желаете или не можете да се биете, то баремъ дайте пари, та да купимъ каквото ни трѣбва за възстанието. Какво казвате? Че Турция била силна? Ами българскиятъ народъ малъкъ ли е? Я да го въоржжимъ, да го окуражимъ и поведемъ! Народътъ ни е храбъръ, юначенъ, ала нѣма добри водачи. Турцитѣ въ България нѣматъ и 3 милиона, когато ние българитѣ сме петъ милиона